

Bruksela, 20 maja 2022 r.
(OR. en)

9333/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0902(APP)

AG 53
INST 195
PE 55
JUR 362
FREMP 104

WNIOSEK

Od:	Roberta METSOLA, przewodnicząca Parlamentu Europejskiego
Data otrzymania:	19 maja 2022 r.
Do:	Jean-Yves LE DRIAN, przewodniczący Rady Unii Europejskiej
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA RADY w sprawie wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, uchylającego decyzję Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom oraz Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączony do tej decyzji

Delegacje otrzymują w załączniku rezolucję ustawodawczą Parlamentu Europejskiego oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w powyższej sprawie.

Załącznik: P9_TA(2022)0129

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2022)0129

Wybór posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, uchylającego decyzję Rady (76/787/EWWiS, EWG, Euratom) oraz Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączony do tej decyzji (2020/2220(INL) – 2022/0902(APP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację z dnia 9 maja 1950 r., w której zaproponowano utworzenie Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali jako pierwszy krok na drodze do federacji europejskiej,
- uwzględniając Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich (zwany dalej „aktem wyborczym”) dołączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r., zmieniony decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom z dnia 25 czerwca i 23 września 2002 r.¹ oraz decyzją Rady (UE, Euratom) 2018/994 z dnia 13 lipca 2018 r.²,
- uwzględniając Traktaty, a zwłaszcza art. 2, 3, 9, 10, 14 oraz art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 8, 20, 22 oraz art. 223 ust. 1 i art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 2 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającą szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do

¹ Dz.U. L 283 z 21.10.2002, s. 1.

² Dz.U. L 178 z 16.7.2018, s. 1.

Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami¹,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie procedury wyborczej Parlamentu Europejskiego, a w szczególności rezolucję z dnia 15 lipca 1998 r. w sprawie projektu procedury wyborczej zawierającej wspólne zasady wyboru członków Parlamentu Europejskiego², rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.³, rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie usprawnienia organizacji wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.⁴ oraz rezolucję z dnia 11 listopada 2015 r. w sprawie reformy prawa wyborczego UE⁵,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 marca 2013 r.⁶ i z dnia 7 lutego 2018 r.⁷ w sprawie składu Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie oceny wyborów europejskich⁸,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych⁹, a w szczególności jego art. 13, 21 i 31,
- uwzględniając porozumienie ramowe z dnia 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską,
- uwzględniając raport informacyjny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie rzeczywistych praw osób z niepełnosprawnościami do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przyjęty na sesji plenarnej komitetu 20 marca 2019 r.¹⁰ oraz przyjętą przez komitet 2 grudnia 2020 r. dodatkową opinię w sprawie konieczności zagwarantowania rzeczywistych praw osób z niepełnosprawnościami do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego¹¹,

¹ Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34.

² Dz.U. C 292 z 21.9.1998, s. 66.

³ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 185.

⁴ Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 109.

⁵ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 7.

⁶ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 56.

⁷ Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 83.

⁸ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 98.

⁹ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.

¹⁰ <https://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/information-reports/real-right-persons-disabilities-vote-european-parliament-elections-information-report>.

¹¹ <https://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/opinions/need-guarantee-real-rights-persons-disabilities-vote-european-parliament-elections-additional-opinion>.

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych ratyfikowaną przez UE w 2010 r. oraz przez wszystkie państwa członkowskie, a także jej art. 29 dotyczący udziału w życiu politycznym i publicznym,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2021 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030” (COM(2021)0101),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 grudnia 2020 r. w sprawie europejskiego planu działania na rzecz demokracji (COM(2020)0790),
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”), a w szczególności jej art. 11, 21, 23 i 39,
 - uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasadę nr 1,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, w szczególności jego art. 25,
 - uwzględniając prace Unii Międzyparlamentarnej nad równością płci, w szczególności jej plan działania dla parlamentów uwzględniających aspekt płci,
 - uwzględniając orędzie o stanie Unii w 2021 r., w którym Ursula von der Leyen ogłosiła, że rok 2022 będzie rokiem młodzieży,
 - uwzględniając wniosek Komisji w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży w 2022 r.,
 - uwzględniając art. 46 i 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0083/2022),
- A. mając na uwadze, że od 1976 r., kiedy po raz pierwszy akt wyborczy utorował drogę do wyboru przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, Parlament Europejski nieustannie zwraca się o reformę europejskiego prawa wyborczego i zmierza w kierunku bardziej autentycznej, jednolitej i europejskiej procedury wyborczej;
- B. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony stanowi pozytywny krok naprzód, gdyż potwierdził prawo Parlamentu Europejskiego do występowania z wnioskiem w sprawie aktu wyborczego oraz składu zgromadzenia;
- C. mając na uwadze, że inne istotne zmiany w Traktacie z Lizbony dotyczyły w szczególności brzmienia art. 14 TUE, który stanowi, że w skład Parlamentu wchodzi przedstawiciele obywateli Unii, a nie narodów państw członkowskich, a także odniesienia do roli Parlamentu w wyborze przewodniczącego Komisji, który powinien być wybierany z uwzględnieniem wyników wyborów do Parlamentu Europejskiego;

- D. mając na uwadze, że procedura wyborów w 2014 r. stanowiła precedens w odniesieniu do roli Parlamentu w wyborze przewodniczącego Komisji Europejskiej; mając na uwadze, że procedura ta nie mogła stać się częścią ogólnej reformy europejskiego prawa wyborczego, co przyczyniło się do powstania kontekstu politycznego, w którym niespodziewanie odstępiono od stosowania zasady głównego kandydata po wyborach europejskich w 2019 r.; mając na uwadze, że zadanie utworzenia koalicji większościowej w nowo wybranym Parlamencie w odniesieniu do nominacji kandydata na przewodniczącego Komisji zostanie w pierwszej kolejności powierzone głównemu kandydatowi, którego europejski podmiot polityczny otrzymał największą liczbę mandatów; mając na uwadze, że jeżeli nie uda się osiągnąć większości w koalicji, funkcję należy powierzyć następnemu głównemu kandydatowi; mając na uwadze, że Parlament oczekuje, iż przewodniczący Rady Europejskiej skonsultuje się ze wspomnianymi przywódcami europejskich podmiotów politycznych i grup parlamentarnych, aby wnieść wkład w proces nominacji, oraz uważa, że proces wyboru głównego kandydata mogłoby sformalizować porozumienie polityczne między europejskimi podmiotami politycznymi oraz porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem a Radą Europejską;
- E. mając na uwadze, że niektóre wspólne przepisy obecnego europejskiego aktu wyborczego wskazują drogę ku niezbędnym usprawnieniom, w tym przepisy przewidujące, że kandydatów wybiera się w drodze proporcjonalnej reprezentacji z wykorzystaniem systemu list wyborczych lub systemu pojedynczego głosu przechodniego, istnieje swoboda tworzenia okręgów wyborczych na szczeblu krajowym, wprowadza się maksymalny próg wyborczy wynoszący 5% w krajowych okręgach wyborczych jako środek gwarantujący, że Parlament może funkcjonować, oraz zakazuje się sprawowania przez posłów podwójnych mandatów w parlamencie narodowym i w Parlamencie Europejskim;
- F. mając na uwadze, że pomimo pewnych postępów w określaniu wspólnych norm dotyczących procedur wyborczych do Parlamentu Europejskiego obecnie wybory europejskie nadal są w większości przypadków regulowane przepisami krajowymi, w związku z czym konieczne są dalsze usprawnienia w celu ustanowienia prawdziwie jednolitej procedury wyborów europejskich;
- G. mając na uwadze, że w wyborach europejskich w 2019 r. odnotowano najwyższą frekwencję w wyborach do Parlamentu Europejskiego w ciągu ostatnich 20 lat; mając na uwadze, że wskaźnik uczestnictwa kryje w sobie znaczne różnice między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że wyższa frekwencja jest pozytywnym sygnałem, pokazującym, że obywatele Unii, a w szczególności najmłodsze pokolenia, są coraz bardziej zainteresowani rozwojem integracji europejskiej, na co wskazują również wyniki specjalnego badania Eurobarometru z 9 marca 2021 r.; mając na uwadze, że wskaźnik ten nadal oznacza, iż uczestniczyła tylko połowa obywateli Unii; mając na uwadze, że rosnące zainteresowanie wyborami europejskimi wskazuje, iż obywatele Unii domagają się od niej szybkich działań w dziedzinie zmiany klimatu, żywienia gospodarczego, ochrony praw człowieka i praworządności, migracji oraz roli Unii Europejskiej w stosunkach międzynarodowych; mając na uwadze, że należy podjąć działania komunikacyjne, aby zwiększyć zainteresowanie obywateli kwestiami europejskimi oraz rolą europejskich partii i fundacji politycznych w tym zakresie;

- H. mając na uwadze, że tendencję do rosnącej frekwencji wyborczej można poprawić, jeżeli wzmocni się powiązania między wyborcami a kandydatami i odpowiedzialność między nimi, a także gdy będzie się wspierać wymiar ogólnounijny;
- I. mając na uwadze, że funkcjonujący system wyborczy buduje zaufanie i wsparcie obywateli oraz zwiększa zaufanie obywateli Unii do ich zdolności do demokratycznej zmiany społeczeństwa przez głosowanie;
- J. mając na uwadze, że zatwierdzanie przez państwa członkowskie decyzji Rady 2018/994 z dnia 13 lipca 2018 r. jeszcze się nie zakończyło, lecz nie uniemożliwia niezbędnych zmian w ordynacjach wyborczych Unii;
- K. mając na uwadze, że rosnąca dynamika polityczna w całej Europie mogłaby umożliwić wprowadzenie elementów i przepisów umacniających europejski wymiar wyborów;
- L. mając na uwadze, że odpowiednie podejście do reformy europejskiego prawa wyborczego powinno opierać się na poszanowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz na wprowadzeniu wspólnych minimalnych standardów;
- M. mając na uwadze, że reforma procedury wyborczej Parlamentu Europejskiego powinna mieć na celu zwiększenie demokratycznej i ponadnarodowej debaty publicznej i demokratycznego i ponadnarodowego wymiaru wyborów europejskich i demokratycznej legitymacji procesu decyzyjnego Unii, wzmocnienie obywatelstwa w Unii, poprawę funkcjonowania Parlamentu Europejskiego i rządu w Unii, umocnienie legitymacji prac Parlamentu Europejskiego i ich charakteru ustawodawczego dzięki powierzeniu mu prawdziwego prawa do inicjatywy, wzmocnienie zasad równości wyboru i równych szans, zwłaszcza między kobietami i mężczyznami, zwiększenie skuteczności systemu przeprowadzania wyborów europejskich, a także przybliżenie posłów do Parlamentu Europejskiego do wyborców, w szczególności tych najmłodszych;
- N. mając na uwadze, że w zaleceniu nr 16 drugiego europejskiego panelu obywatelskiego „Demokracja europejska / Wartości i prawa, praworządność i bezpieczeństwo” Konferencji w sprawie przyszłości Europy wezwano do przyjęcia prawa wyborczego dla Parlamentu Europejskiego, które zharmonizowałoby warunki wyborcze (wiek głosujących, termin wyborów, wymogi dotyczące okręgów wyborczych, kandydatów, partii politycznych i ich finansowania), oraz do przyznania obywatelom europejskim prawa do głosowania na różne partie na szczeblu Unii Europejskiej, w skład których wchodzi kandydaci z wielu państw członkowskich, a także aby w wystarczająco długim okresie przejściowym obywatele nadal mogli głosować zarówno na partie krajowe, jak i ponadnarodowe;
- O. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z pomysłami młodzieży opublikowanym jako wynik Europejskiego Spotkania Młodzieży (EYE), które odbyło się 22–23 października 2021 r., zaproponowano, aby zastosować listy ponadnarodowe, tj. wyborcy otrzymaliby listę kandydatów krajowych oraz dodatkową listę z kandydatami ze wszystkich państw członkowskich; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym poparto również proces wyboru głównych kandydatów;

- P. mając na uwadze, że w trzecim sprawozdaniu okresowym wielojęzycznej platformy cyfrowej Konferencji w sprawie przyszłości Europy uznano, iż jedna z najczęściej omawianych propozycji (i szeroko popierany pomysł) dotyczy utworzenia ogólnounijnych ponadnarodowych list wyborczych;
- Q. mając na uwadze, że w śródkresowym porozumieniu politycznym zatytułowanym „Nasze priorytety dla Europejczyków”, zatwierdzonym 17 stycznia 2022 r. przez liderów grup PPE, S&D i Renew, wezwano do „wprowadzenia procesu wyboru głównych kandydatów w połączeniu z listami ponadnarodowymi z wystarczającą liczbą miejsc w następnych wyborach europejskich”;
- R. mając na uwadze, że w odniesieniu do mniejszości, które są niedostatecznie reprezentowane w Parlamencie Europejskim, należy uwzględnić zasady proporcjonalności i równych szans; mając na uwadze, że około 20 z 705 posłów do Parlamentu Europejskiego deklaruje, że należy do mniejszości (=2,8%)¹; mając na uwadze, że Komisja Wenecka uznaje rolę zarezerwowanych miejsc dla członków mniejszości narodowych, niższych progów wyborczych w proporcjonalnych systemach wyborczych dla partii reprezentujących mniejszości narodowe lub wyznaczania okręgów wyborczych w celu zwiększenia udziału mniejszości w procesie decyzyjnym²;
- S. mając na uwadze, że możliwość opracowania jednolitej procedury wyborczej w oparciu o powszechne wybory bezpośrednie jest zapisana w Traktatach od 1957 r.;
- T. mając na uwadze, że większa harmonizacja procedury wyborczej do Parlamentu Europejskiego we wszystkich państwach członkowskich przyczyniłaby się do skuteczniejszego propagowania prawa wszystkich obywateli Unii do uczestniczenia na równych prawach w demokratycznym życiu Unii, a równocześnie umocniłaby polityczny wymiar integracji europejskiej;
- U. mając na uwadze, że europejskie partie polityczne przyczyniają się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i w związku z tym powinny odgrywać większą rolę w kampaniach wyborczych do Parlamentu Europejskiego, tak aby poprawić widoczność tych wyborów i ukazać związek pomiędzy głosowaniem na daną partię krajową a jego wpływem na liczebność europejskiej grupy politycznej w Parlamencie Europejskim oraz na mianowanie przewodniczącego Komisji;
- V. mając na uwadze, że stowarzyszenia wyborców lub podmioty wyborcze, które nie należą do europejskiej partii politycznej, wzywa się do odegrania roli w kampaniach wyborczych do Parlamentu Europejskiego, aby zwiększyć zaangażowanie obywateli w proces wyborczy;

¹ Na podstawie danych przekazanych przez intergrupę Parlamentu Europejskiego ds. tradycyjnych mniejszości, wspólnot narodowych i języków.

² Zestawienie opinii i sprawozdań Komisji Weneckiej dotyczących systemów wyborczych i mniejszości narodowych CDL-PI(2019)004, w szczególności sprawozdanie w sprawie prawa wyborczego i mniejszości narodowych CDL-INF (2000).

- W. mając na uwadze, że między państwami członkowskimi i między partiami krajowymi istnieją znaczne różnice w procesie mianowania kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego, przede wszystkim pod względem przejrzystości oraz standardów demokracji i równości płci; mając jednak na uwadze, że otwarte, przejrzyste i demokratyczne procedury, w których przestrzega się równości płci przy wybieraniu kandydatów, mają podstawowe znaczenie dla budowania zaufania do systemu politycznego;
- X. mając na uwadze, że terminy finalizacji list wyborczych przed wyborami europejskimi różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich i wynoszą obecnie od 17 do 83 dni; mając na uwadze, że stawia to kandydatów i wyborców w całej Unii w nierównym położeniu, jeśli chodzi o czas, w którym muszą prowadzić kampanię lub zastanowić się nad wyborem w głosowaniu;
- Y. mając na uwadze, że terminy zamykania spisów wyborców przed wyborami europejskimi znacznie różnią się w poszczególnych państwach członkowskich i mogą uczynić wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat wyborców (która ma na celu uniknięcie podwójnego głosowania) trudną, jeśli nie niemożliwą;
- Z. mając na uwadze, że utworzenie ogólnounijnego okręgu wyborczego, w którym listy otwierałyby nazwiska kandydatów każdego z ugrupowań politycznych na urząd przewodniczącego Komisji Europejskiej, wzmocniłoby europejską demokrację i dodatkowo usankcjonowało wybór przewodniczącego Komisji i jego odpowiedzialność; mając na uwadze, że przyczyniłoby się to do stworzenia europejskiej przestrzeni politycznej oraz że dzięki temu wybory do Parlamentu Europejskiego byłyby rzeczywiście oparte na kwestiach europejskich, a nie na kwestiach leżących wyłącznie w interesie krajowym;
- AA. mając na uwadze, że na nieformalnym posiedzeniu 23 lutego 2018 r. szefowie państw i rządów postanowili kontynuować swoje refleksje, jak również prace techniczne, prawne i polityczne nad kwestią ponadnarodowych list wyborczych w wyborach w 2024 r.;
- AB. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie dają swoim obywatelom możliwość głosowania z zagranicy, a wśród państw, które to robią, warunki przyznawania tym obywatelom prawa do głosowania bardzo się różnią; mając na uwadze, że zagwarantowanie wszystkim obywatelom Unii mieszkającym poza jej terytorium prawa do uczestnictwa w wyborach przyczyniłoby się do wzmocnienia zasady równości wyboru; mając jednak na uwadze, że państwa członkowskie powinny lepiej skoordynować swoje systemy administracyjne, aby uniemożliwić wyborcom głosowanie w dwóch różnych państwach członkowskich;
- AC. mając na uwadze, że wiele osób z niepełnosprawnościami chce głosować w lokalu wyborczym; mając na uwadze, że w 12 państwach członkowskich przepisy krajowe nie pozwalają na zmianę lokalu wyborczego przypisanego według miejsca zamieszkania na inny, lepiej dostosowany ze względu na charakter niepełnosprawności; mając na uwadze, że art. 29 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych wyraźnie stanowi, że państwa-strony zobowiązują się do zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami skutecznego i pełnego uczestnictwa w życiu politycznym i publicznym na równych zasadach z innymi osobami; mając na uwadze, że należy znieść wszelkie bariery w prawie do głosowania i biernym prawie wyborczym osób z

niepełnosprawnością, zwłaszcza bariery prawne w przypadku osób dorosłych z niepełnosprawnością, które na mocy prawa uznano za niezdolne do wyrażania woli, przez zagwarantowanie dostępności podczas procesu wyborczego, w tym dzięki zapewnieniu dodatkowych systemów uczestnictwa umożliwiających korzystanie z prawa do głosowania, w szczególności głosowanie korespondencyjne;

- AD. mając na uwadze, że na szczeblu Unii należy powołać niezależny organ wyborczy, zapewniający poprawne wdrożenie europejskiego prawa wyborczego i działający jako sieć pojedynczych organów wyznaczonych do kontaktów w państwach członkowskich, ponieważ ułatwiłoby to dostęp do informacji na temat zasad rządzących wyborami europejskimi, a także zracjonalizowało cały proces, przyczyniając się w szczególności do zarządzania ogólnounijnym okręgiem wyborczym, i umocniło europejski charakter tych wyborów;
- AE. mając na uwadze, że głosowanie korespondencyjne mogłoby umożliwić udział w wyborach większej liczbie wyborców i sprawić, że wybory europejskie byłyby skuteczniejsze i atrakcyjniejsze dla głosujących, zapewniając jednocześnie jak najwyższe standardy ochrony danych i utrzymując głosowanie w lokalach wyborczych jako normę; mając na uwadze, że aby zwiększyć udział w wyborach, państwa członkowskie mogą opracować zgodnie z tradycjami krajowymi uzupełniające narzędzia do głosowania, takie jak głosowanie przez pełnomocnika, głosowanie elektroniczne lub głosowanie przez internet; mając na uwadze, że wiele krajowych organów ochrony swobód cyfrowych wyraziło zastrzeżenia co do głosowania przez internet; mając na uwadze, że głosowanie przez internet wiąże się z większymi trudnościami w odniesieniu do podstawowych zasad regulujących przebieg wyborów (poufność głosowania, osobisty i wolny charakter głosowania, szczerłość przebiegu wyborów, skuteczne monitorowanie głosowania i kontrola a posteriori przez komisarza wyborczego); mając na uwadze, że trudności te można przezwyciężyć dzięki wspólnym ramom regulacyjnym i procedurze gwarantującym najwyższe standardy ochrony danych, uczciwości wyborów, przejrzystości, wiarygodności i tajności głosowania;
- AF. mając na uwadze, że art. 7 ust. 1 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r. stanowi, że „mandatu posła do Parlamentu Europejskiego nie można łączyć z mandatem członka Komisji”;
1. sugeruje reformę procedury wyborczej w celu konkretnego ukształtowania europejskiej sfery publicznej przez zaproponowanie wspólnych minimalnych norm i zmian legislacyjnych przed wyborami europejskimi w 2024 r.;
 2. uważa, że zasadnicze znaczenie ma poprawa przejrzystości i demokratycznej rozliczalności Parlamentu dzięki umocnieniu europejskiego wymiaru wyborów, zwłaszcza przez przekształcenie wyborów europejskich w jednolite wybory europejskie, szczególnie poprzez ustanowienie ogólnounijnego okręgu wyborczego, w przeciwieństwie do wachlarza 27 odrębnych krajowych procesów wyborczych, według których organizuje się obecnie wybory europejskie;
 3. uważa, że europejskie partie polityczne, stowarzyszenia wyborców i inne europejskie podmioty wyborcze powinny odgrywać bardziej centralną rolę w procesie wyborów europejskich, stać się wyraźnie widoczne dla wyborców oraz otrzymać odpowiednie wsparcie i finansowanie umożliwiające im wypełnianie ich roli;

4. przypomina, że rozbieżność kultur wyborczych prowadzi do istnienia wielu różnych systemów wyborczych i rozbieżności w prawach wyborczych w Unii; w związku z tym uważa, że wspólne minimalne normy demokratyczne w europejskim prawie wyborczym mogą wspierać prawdziwą europejską debatę publiczną i zapewnić równość obywateli Unii, w tym w odniesieniu do: prawa do głosowania, prawa do zarejestrowania partii, stowarzyszenia wyborców lub innych podmiotów wyborczych oraz kandydowania w wyborach; dostępu do głosowania; prezentacji kandydatów, w tym równouprawnienia płci; dostępności głosowania dla wszystkich obywateli, zwłaszcza dla osób z niepełnosprawnościami, lub tego, co dzieje się w dniu wyborów;
5. wzywa do ustanowienia wspólnych ram obejmujących poziomy odniesienia i minimalne standardy dotyczące zasad wyborczych w całej Unii oraz sugeruje, by skoncentrować się na silnej koordynacji z krajowymi środkami służącymi wdrożeniu głównych elementów jego wniosków;
6. wzywa instytucje Unii do uwzględnienia priorytetów, które zostaną określone przez obywateli Unii Europejskiej w ramach Konferencji w sprawie przyszłości Europy;
7. zwraca uwagę na rolę Komisji jako mediatora w debatach instytucjonalnych między Parlamentem Europejskim a Radą na temat reformy europejskiego prawa wyborczego; uważa, że należy rozpocząć konstruktywny dialog z Komisją, między innymi w celu oceny wyników utworzonej w 2019 r. Europejskiej Sieci Współpracy ds. Wyborów oraz w celu czerpania z nich inspiracji;
8. podkreśla powiązania między proponowanymi środkami dotyczącymi przeglądu aktu wyborczego a Regulaminem Parlamentu, rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 1141/2014 i planem działania Komisji Europejskiej na rzecz demokracji z grudnia 2020 r., zwłaszcza elementami takimi jak:
 - sposób, w jaki wybory są regulowane – mianowicie przepisami mającymi zastosowanie wyłącznie w ramach danej jurysdykcji lub które mogły nie zostać sformułowane z uwzględnieniem pozbawionej granic przestrzeni internetowej,
 - należy zacieśnić współpracę między organami regulacyjnymi państw członkowskich,
 - przejrzystość reklamy i komunikacji politycznej, która powinna znaleźć również odzwierciedlenie w przepisach prawa wyborczego;
9. uważa równouprawnienie płci za kluczowy element służący poprawie reprezentacji w wyborach; z zadowoleniem przyjmuje ogólną poprawę sytuacji w zakresie równouprawnienia płci w ostatnich wyborach, lecz podkreśla, że istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jako że niektóre z nich nie wybrały na posła ani jednej kobiety; wzywa do wprowadzenia środków zapewniających równość szans wyborczych kobiet i mężczyzn bez naruszania praw osób niebinarnych dzięki zastosowaniu list w systemie suwakowym lub kwot;
10. ubolewa, że większość mniejszości narodowych i językowych nie jest zazwyczaj

reprezentowana w Parlamencie Europejskim; wskazuje w związku z tym na faktyczną barierę, jaką progi wyborcze stanowią dla partii reprezentujących społeczności mniejszościowe startujące w jednym okręgu wyborczym lub w dużych, gęsto zaludnionych okręgach wyborczych; uważa w związku z tym, że w europejskim prawie wyborczym należałoby przewidzieć możliwość odstępstw od progów ustanowionych na szczeblu krajowym w przypadku podmiotów reprezentujących uznane mniejszości narodowe i językowe;

11. uważa, że istotne jest, aby zarówno europejskie, jak i krajowe partie i stowarzyszenia wyborców oraz inne europejskie podmioty wyborcze przyjęły demokratyczne, świadome i przejrzyste procedury wyboru kandydatów do Parlamentu Europejskiego, w tym głównego kandydata, zapewniające bezpośrednie zaangażowanie poszczególnych obywateli, którzy są członkami partii, także – lecz nie jedynie – w wybór delegatów; uważa, że takiemu demokratycznemu wyborowi powinny towarzyszyć niezbędne informacje na temat zdolności i wyników aspirujących kandydatów;
12. uważa, że wszyscy wyborcy europejscy powinni być uprawnieni do głosowania na swojego preferowanego kandydata na stanowisko przewodniczącego Komisji oraz że główni kandydaci powinni mieć możliwość kandydowania we wszystkich państwach członkowskich z list ogólnounijnych, z nominacji europejskiej partii politycznej, europejskiego stowarzyszenia wyborców lub innego europejskiego podmiotu wyborczego, proponując wspólny program wyborczy;
13. wzywa europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców i europejskie podmioty wyborcze, aby zgłaszały swoich kandydatów na stanowisko przewodniczącego Komisji co najmniej 12 tygodni przed terminem wyborów; uważa, że przy wyborze należy zapewnić wiążące procedury demokratyczne i przejrzystość; oczekuje, że kandydaci znajdą się na pierwszym miejscu na odpowiedniej liście w ogólnounijnym okręgu wyborczym;
14. wzywa do zwiększenia widoczności europejskich partii politycznych, europejskich stowarzyszeń wyborców i innych europejskich podmiotów wyborczych dzięki kampaniom medialnym, na kartach do głosowania oraz we wszystkich materiałach wyborczych; uściśla, że podczas kampanii wyborczej partie krajowe i stowarzyszenia wyborców powinny wskazać – w stosownych przypadkach – swoją przynależność do europejskich partii politycznych lub innych europejskich podmiotów wyborczych oraz związek z odpowiednim głównym kandydatem;
15. zwraca uwagę, że skoordynowana strategia medialna na szczeblu europejskim w celu zapewnienia relacji z wyborów i ich śledzenia pomogłaby zwiększyć zainteresowanie obywateli wyborami europejskimi;
16. oczekuje, że liderzy europejskich partii politycznych i grup parlamentarnych uzgodnią wspólne wskazówki dla Rady Europejskiej na podstawie wyników wyborów europejskich, a także większości w nowo wybranym Parlamencie w odniesieniu do nominacji kandydata na przewodniczącego Komisji; oczekuje, że przewodniczący Rady Europejskiej skonsultuje się ze wspomnianymi przywódcami europejskich podmiotów politycznych i grup parlamentarnych, aby wnieść wkład w proces nominacji; uważa, że proces wyboru głównego kandydata można by sformalizować w drodze porozumienia

politycznego między europejskimi podmiotami politycznymi oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem a Radą Europejską;

17. proponuje wprowadzenie dla zainteresowanych grup parlamentarnych praktyki polegającej na zawieraniu „umowy ustawodawczej” w celu zapewnienia politycznych działań następczych po wyborach europejskich oraz jako sposobu uzyskania większości w Parlamencie przed powołaniem Komisji;
18. uważa, że utworzenie ogólnounijnego okręgu wyborczego, z którego ma być wybieranych dwudziestu ośmiu posłów do Parlamentu Europejskiego bez naruszania liczby przedstawicieli w Parlamencie Europejskim wybranych w każdym państwie członkowskim i w którym na czele list stoją kandydaci z każdej rodziny politycznej na stanowisko przewodniczącego Komisji, stanowi okazję do wzmocnienia demokratycznego i ponadnarodowego wymiaru wyborów europejskich; uważa, że cel, jakim jest utworzenie ogólnounijnego okręgu wyborczego, można zrealizować, jeżeli zapewni się równowagę płci oraz równowagę geograficzną dzięki zagwarantowaniu, że mniejsze państwa członkowskie nie znajdą się w niekorzystnej sytuacji z punktu widzenia konkurencji w porównaniu z większymi państwami członkowskimi; sugeruje w związku z tym, aby wprowadzono wiążącą reprezentację geograficzną na listach ogólnounijnego okręgu wyborczego, i zachęca europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców i inne europejskie podmioty wyborcze do mianowania kandydatów ze wszystkich państw członkowskich na listy ogólnounijne;
19. podkreśla, że ustanowienie ogólnounijnego okręgu wyborczego, w którym posłowie wybierani są na podstawie list ponadnarodowych, jest zgodne z Traktatami, a w szczególności z art. 14 ust. 2 TUE; uważa, że poparcie dla jednolitego europejskiego prawa wyborczego z ogólnounijnymi listami i wiążącym systemem wyboru głównych kandydatów nabiera politycznego rozmachu;
20. uważa, że listy ogólnounijne stanowią dźwignię, którą można wykorzystać do osiągnięcia reprezentatywności oraz tworzenia skutecznych europejskich partii i stowarzyszeń wyborców;
21. proponuje, aby włączyć wspólne przepisy regulujące wydatki związane z europejską kampanią wyborczą dla każdego podmiotu dopuszczonego do zgłaszania listy kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego w ogólnounijnym okręgu wyborczym; wzywa do ścisłej koordynacji ze zbliżającym się przeglądem rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w tej sprawie;
22. uważa, że finansowanie europejskich partii politycznych i innych europejskich podmiotów wyborczych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub jakiegokolwiek innego źródła może być wykorzystywane do finansowania kampanii prowadzonych przez europejskie podmioty wyborcze w kontekście wyborów do Parlamentu Europejskiego w ogólnounijnym okręgu wyborczym, w których uczestniczą one lub ich członkowie; uważa, że finansowanie i ograniczenia wydatków wyborczych w krajowych okręgach wyborczych ma podlegać w każdym państwie członkowskim przepisom krajowym;

23. przypomina, że minimalny wiek uprawniający do kandydowania w wyborach w 27 państwach członkowskich waha się od 18 do 25 lat, a minimalny wiek uprawniający do głosowania wynosi od 16 do 18 lat; wzywa do wprowadzenia jednolitego, zharmonizowanego wieku – odpowiednio – biernego i czynnego prawa wyborczego we wszystkich państwach członkowskich i zaleca, by minimalny wiek uprawniający do głosowania wynosił 16 lat, z zastrzeżeniem obowiązujących porządków konstytucyjnych ustanawiających wiek 18 lub 17 lat wiekiem uprawniającym do głosowania; jest zdania, że przyznanie prawa do głosowania w wieku 16 lat odzwierciedlałoby obecne prawa i obowiązki, które młodzi Europejczycy już mają w niektórych państwach członkowskich;
24. proponuje, aby wprowadzono możliwość tymczasowego zastępowania posłów przebywających na urlopach macierzyńskich, ojcowskich lub rodzicielskich oraz na długich zwolnieniach lekarskich;
25. uważa, że przejrzystość procesu wyborczego i dostęp do wiarygodnych informacji są zasadniczymi elementami podnoszącymi europejską świadomość polityczną i zapewniającymi wystarczająco wysoką frekwencję wyborczą, aby uzyskać mandat od wyborców; podkreśla, że obywateli należy informować z dużym wyprzedzeniem – tj. 12 tygodni przed wyborami – o kandydatach kandydujących w wyborach europejskich oraz o powiązaniu krajowych partii politycznych lub stowarzyszeń wyborców z daną europejską partią polityczną lub europejskim stowarzyszeniem wyborców;
26. sugeruje, by podjąć środki i wprowadzić zabezpieczenia, aby uniknąć ingerencji z zewnątrz w proces wyborczy;
27. podkreśla, że terminy zamknięcia listy wyborców przed wyborami europejskimi znacznie różnią się w poszczególnych państwach członkowskich; proponuje, aby ustanowić europejski spis wyborców, a także wspólny standard sporządzania i zamykania krajowego spisu wyborców nie później niż czternaście tygodni przed dniem wyborów, aby zwiększyć dokładność informacji o wyborcach i ułatwić wymianę między państwami członkowskimi, a także ułatwić zapobieganie podwójnemu głosowaniu przez dopilnowanie, by podwójne głosowanie – niezależnie od tego, czy jest wynikiem błędu administracyjnego czy naruszenia prawa wyborczego – podlegało skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom na szczeblu krajowym oraz by skutkowało środkami naprawczymi ze strony państw członkowskich;
28. proponuje, aby powołać Europejski Organ Wyborczy odpowiedzialny za koordynację informacji na temat wyborów europejskich, monitorowanie wdrażania wspólnych norm europejskiego prawa wyborczego oraz rozstrzyganie sporów dotyczących tych norm, zarządzanie europejskim spisem wyborców, ogłaszanie wyników wyborów oraz nadzór nad wymianą informacji dotyczących głosowania obywateli Unii poza ich krajem ojczystym; uważa, że organ taki mógłby ułatwiać skuteczną wymianę informacji, a w szczególności wymianę najlepszych praktyk między organami krajowymi; sugeruje, aby zasadniczym zadaniem Europejskiego Organu Wyborczego było zarządzanie rejestrem list wyborczych w ogólnounijnym okręgu wyborczym; wzywa władze budżetowe, aby zadbały o to, by Europejski Organ Wyborczy dysponował wystarczającymi zasobami do wykonywania swoich zadań;

29. sugeruje, że należy określić wspólne minimalne standardy w celu wprowadzenia jednolitych wymogów dotyczących tworzenia list wyborczych;
30. uważa, że zasadnicze znaczenie ma ułatwienie dostępu do głosowania w wyborach europejskich oraz zagwarantowanie, że wszyscy, którzy mają prawo do głosowania, w tym obywatele Unii mieszkający poza krajem pochodzenia, osoby bez stałego miejsca zamieszkania, osoby mieszkające w zamkniętych zakładach opieki, osoby doświadczające bezdomności i więźniowie, będą mogli korzystać z tego prawa; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły wszystkim obywatelom dostęp do informacji i głosowania na równych zasadach, w tym osobom z niepełnosprawnościami, na przykład poprzez umożliwienie wynajęcia dostosowanych lokali, jeżeli struktury publiczne nie są przystosowane;
31. apeluje do państw członkowskich, aby wprowadziły środki, które mają na celu zapewnienie jak największej dostępności wyborów dla obywateli z niepełnosprawnościami, w tym, w stosownych przypadkach, informacji o głosowaniu i rejestracji, lokali wyborczych, kabin i urządzeń do głosowania oraz kart do głosowania; zaleca wprowadzenie odpowiednich rozwiązań dostosowanych do krajowych procedur wyborczych w celu ułatwienia głosowania obywatelom z niepełnosprawnościami, takich jak możliwość wyboru lokalu wyborczego, zamknięte lokale wyborcze w najważniejszych miejscach oraz korzystanie z technologii, formatów i technik wspomagających, takich jak alfabet Braille'a, duży druk, informacje audio, matryce dotykowe, informacje łatwe do odczytania i komunikacja w języku migowym; wzywa państwa członkowskie, aby w razie potrzeby i na ich wniosek umożliwiły osobom z niepełnosprawnościami skorzystanie podczas głosowania z pomocy wybranej przez nie osoby;
32. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia wspólnych wymogów, które umożliwią wszystkim obywatelom Unii mieszkającym lub pracującym w państwie trzecim uzyskanie prawa do oddania głosu w wyborach do Parlamentu Europejskiego;
33. uważa, że wprowadzenie głosowania korespondencyjnego jest potrzebne w przypadku wyborców, którzy nie mogą udać się do lokali wyborczych w dniu wyborów, oraz że mogłoby to zwiększyć skuteczność przebiegu wyborów europejskich i atrakcyjność dla wyborców w szczególnych lub wyjątkowych okolicznościach; wzywa państwa członkowskie, aby rozważyły ewentualne wprowadzenie uzupełniających narzędzi usprawniających, takich jak wcześniejsze głosowanie fizyczne i głosowanie przez pełnomocnika, a także głosowanie elektroniczne i głosowanie przez internet, zgodnie z ich własnymi tradycjami krajowymi, z uwzględnieniem zaleceń Rady Europy w tych dziedzinach oraz z zastosowaniem odpowiednich zabezpieczeń w celu zapewnienia wiarygodności, uczciwości, tajności głosowania, dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, przejrzystości w opracowywaniu i wdrażaniu systemów elektronicznych i internetowych, możliwości ręcznego lub elektronicznego ponownego liczenia głosów bez szkody dla tajemnicy głosowania oraz ochrony danych osobowych zgodnie z obowiązującym prawem Unii;
34. jest przekonany, że ustanowienie wspólnego europejskiego terminu głosowania nadałoby wyborom bardziej spójny ogólnoeuropejski charakter, i w związku z tym proponuje ustalenie 9 maja jako dnia wyborów europejskich, niezależnie od dnia

tygodnia, w którym przypadnie, z możliwością, by dzień ten stał się dniem ustawowo wolnym od pracy; uważa, że ważne jest, aby pierwsze oficjalne prognozy wyników wyborów były ogłaszane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich w dniu wyborów o godz. 21.00 czasu środkowoeuropejskiego;

35. uważa, że należy zadbać o to, by po każdych wyborach sporządzano sprawozdanie z wykonania na potrzeby oceny funkcjonowania wyborów europejskich, a w razie potrzeby także w celu zaproponowania usprawnień;
36. proponuje reformę Traktatów, aby pogodzić mandat członka Komisji Europejskiej z mandatem posła do Parlamentu Europejskiego w okresie między ukonstytuowaniem się Parlamentu a wyborem Komisji;
37. wzywa do reformy Traktatów, a w szczególności art. 223 TFUE dotyczącego przepisów niezbędnych do wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, przechodząc od zasady jednomyślności w Radzie i ratyfikacji krajowej do procesu podejmowania decyzji większością kwalifikowaną w Radzie;
38. przyjmuje załączony wniosek i przedkłada go Radzie;
39. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji ustawodawczej i załączonego do niej wniosku Radzie Europejskiej, Radzie i Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

w sprawie wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, uchylającego decyzję Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom oraz Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączony do tej decyzji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 223 ust. 1,

uwzględniając wniosek Parlamentu Europejskiego,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich¹ („Akt wyborczy”) dołączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom² wszedł w życie 1 lipca 1978 r., a następnie został zmieniony decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom³ oraz decyzją Rady (UE, Euratom) 2018/994.⁴
- (2) Zgodnie z art. 223 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przepisy niezbędne do wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ustanawia Rada stanowiąca jednomyślnie zgodnie ze specjalną

¹ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5.

² Decyzja Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 1).

³ Decyzja Rady 2002/772/WE, Euratom z dnia 25 czerwca i 23 września 2002 r. zmieniająca Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, załączony do decyzji 76/787/EWWiS, EWG, Euratom (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, s. 1).

⁴ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2018/994 z dnia 13 lipca 2018 r. zmieniająca Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, załączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Dz.U. L 178 z 16.7.2018, s. 1), nieobowiązująca.

procedurą ustawodawczą i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego na wniosek przedstawiony przez Parlament Europejski.

- (3) W art. 8 TFUE wprowadza się zasadę uwzględniania aspektu płci, która oznacza, że Unia powinna zmierzać do zniesienia nierówności płci oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet we wszystkich swoich działaniach.
- (4) Traktat z Lizbony nie tylko przyznał Parlamentowi Europejskiemu prawo inicjatywy w odniesieniu do przepisów dotyczących wyboru posłów do niego, ale również zmienił charakter mandatu posłów do Parlamentu Europejskiego, czyniąc z nich bezpośrednich przedstawicieli obywateli Unii. Stanowi to zasadniczą zmianę, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w unowocześnionym europejskim prawie wyborczym dzięki dodaniu nowych elementów, które mają na celu wzmocnienie legitymacji demokratycznej i dokładniejsze oddanie istotnej roli i kompetencji Parlamentu Europejskiego.
- (5) Pomimo przepisów aktu wyborczego wybory do Parlamentu Europejskiego są w dużej mierze organizowane zgodnie z przepisami krajowymi, które różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich, co skutkuje szeregiem różnych ordynacji wyborczych. Wybory do Parlamentu Europejskiego odbywają się w różnych dniach, a głosy oddaje się na partie krajowe z kandydatami krajowymi na podstawie programów krajowych. Zbliżenie tych różnych ordynacji wyborczych poprzez przyjęcie bardziej ujednoliconego europejskiego prawa wyborczego opartego na jasnych wspólnych zasadach i przepisach zapewniłoby równość wszystkim obywatelom Unii i wzmocniłoby europejską sferę publiczną.
- (6) Progi wyborcze stanowią część systemu politycznego w wielu państwach członkowskich i przyczyniają się do rozwoju stabilnej dynamiki rządu i opozycji w parlamentach. Aby chronić uczciwą konkurencję polityczną, progi te nie powinny przekraczać 5%.
- (7) Progi wyborcze nie powinny wpływać na szanse uznanych mniejszości narodowych i językowych, by uczestniczyć w życiu politycznym Unii oraz posiadać w Parlamencie Europejskim swoich przedstawicieli. Uznane mniejszości narodowe lub językowe powinny korzystać ze zwolnień od wszelkich progów przewidzianych na szczeblu krajowym. Odstępstwa od progów krajowych powinny mieć również zastosowanie do partii politycznych lub stowarzyszeń wyborców biorących udział w wyborach europejskich w jednej czwartej państw członkowskich, które umieszczają na swoich kartach do głosowania nazwy i logo podmiotów europejskich, z którymi są powiązane.
- (8) Zgodnie z art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) kandydata na przewodniczącego Komisji proponuje Rada Europejska z uwzględnieniem wyniku wyborów europejskich, a następnie wybiera go Parlament Europejski. Aby prawo to uzyskało stosowny wyraz, europejska przestrzeń publiczna powinna rozwinąć się w taki sposób, aby wszyscy wyborcy europejscy mieli możliwość wskazania swojego preferowanego kandydata na stanowisko przewodniczącego Komisji. Aby tak się stało, główni kandydaci nominowani przez europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców lub inne europejskie podmioty wyborcze muszą być w stanie stać na straży wspólnego programu wyborczego we wszystkich państwach

członkowskich. Aby zapewnić większość w Parlamencie przed mianowaniem Komisji, zainteresowane grupy parlamentarne powinny ustanowić praktykę zawierania „umów ustawodawczych” dla zagwarantowania politycznych działań następczych po wyborach europejskich. W ramach procesu, który należy sformalizować na podstawie porozumienia politycznego między europejskimi podmiotami politycznymi, głównemu kandydatowi, którego europejski podmiot polityczny otrzymał największą liczbę mandatów, w pierwszej kolejności zostanie powierzone zadanie utworzenia koalicji większościowej w nowo wybranym Parlamencie w odniesieniu do nominacji kandydata na przewodniczącego Komisji. Jeżeli nie uda się osiągnąć większości w koalicji, funkcję tę należy powierzyć następnemu głównemu kandydatowi. Aby wnieść wkład w proces nominowania, przewodniczący Rady Europejskiej powinien skonsultować się ze wspomnianymi przywódcami europejskich podmiotów politycznych i grup parlamentarnych. Proces wyboru głównego kandydata można by sformalizować w drodze porozumienia politycznego między europejskimi podmiotami politycznymi oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem a Radą Europejską.

- (9) Oprócz okręgów krajowych należy utworzyć ogólnounijny okręg wyborczy, w którym na czele list staną kandydaci na stanowisko przewodniczącego Komisji z każdej rodziny politycznej, aby wzmocnić demokratyczny i ogólnoeuropejski wymiar wyborów europejskich. Ogólnounijny okręg wyborczy powinien podlegać szczegółowym i jasnym przepisom zapewniającym, by lista kandydatów była zgodna z zasadami równości płci oraz proporcjonalności geograficznej i reprezentatywności, a w szczególności by w pełni uwzględniono interesy małych i średnich państw członkowskich.
- (10) Europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców i inne europejskie podmioty wyborcze mają do odegrania kluczową rolę we wspieraniu prawdziwie europejskiej debaty politycznej. Zgodnie z art. 10 ust. 4 TUE „partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii”. Europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców i inne europejskie podmioty wyborcze powinny zatem odgrywać istotniejszą rolę w europejskim procesie wyborczym. Powinny one zatem mieć możliwość pełnego udziału w europejskich kampaniach wyborczych oraz zgłaszania ogólnounijnych list wyborczych, dzięki czemu będą znane wyborcom i bardziej widoczne zarówno na kartach do głosowania, jak i w materiałach wyborczych.
- (11) Warunki wyboru kandydatów i zgłaszania kandydatur powinny być rozsądne, sprawiedliwe, demokratyczne, proporcjonalne i zgodne z zasadami określonymi w Kodeksie dobrych praktyk w sprawach wyborczych Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo Rady Europy (Komisji Weneckiej). Ponadto w europejskim planie działania na rzecz demokracji¹ Komisja zobowiązała się do promowania dostępu do demokratycznego uczestnictwa, co obejmuje włączenie społeczne i równość w uczestnictwie demokratycznym, a także równowagę płci w polityce i procesie

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie europejskiego planu działania na rzecz demokracji (COM(2020)0790).

decyzyjnym. W swojej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025¹ Komisja stwierdziła, że równe szanse uczestnictwa mają zasadnicze znaczenie dla demokracji przedstawicielskiej na wszystkich szczeblach. Równość płci, a także demokratyczne i przejrzyste procedury i świadome decyzje dotyczące wyboru kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego, w tym głównego kandydata, są kluczowymi elementami zapewniającymi równe szanse wszystkim europejskim podmiotom wyborczym oraz wzmacniającymi reprezentatywność i demokrację. Ze względu na równość zasady te powinny mieć zastosowanie do wszystkich list kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego, zarówno w krajowych okręgach wyborczych, jak i w ogólnounijnym okręgu wyborczym.

- (12) Przejrzystość procesu wyborczego oraz dostęp do wiarygodnych i aktualnych informacji na temat wyborców i kandydatów mają istotne znaczenie dla zapewnienia wiarygodności procesu wyborczego, podnoszenia europejskiej świadomości politycznej i zapewnienia wysokiej frekwencji wyborczej. Ważne jest ułatwienie wymiany informacji o wyborcach między państwami członkowskimi, aby uniknąć podwójnego głosowania. Ponadto obywatele Unii powinni być informowani – z dużym wyprzedzeniem przed wyborami – o kandydatach startujących w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz, w stosownych przypadkach, o powiązaniu krajowych partii politycznych z daną europejską partią polityczną. Należy zatem ustanowić europejski spis wyborców oraz obowiązkowe terminy sporządzania tak spisu wyborców na szczeblu europejskim i krajowym, jak i list kandydatów.
- (13) Sprawujący niezależny mandat Europejski Organ Wyborczy, w którego skład wchodzi członkowie posiadający niezbędną wiedzę fachową i doświadczenie, odgrywa zasadniczą rolę w zarządzaniu ogólnounijnym okręgiem wyborczym. Główne zadania Europejskiego Organu Wyborczego powinny obejmować monitorowanie wprowadzania niniejszego rozporządzenia w życie, rozstrzyganie sporów w odniesieniu do wspólnych norm europejskiego prawa wyborczego, a także zarządzanie europejskim spisem wyborców, ogłaszanie wyników wyborów oraz zapewnianie skutecznej wymiany informacji i najlepszych praktyk między organami krajowymi.
- (14) Aby dopilnować, by europejskie podmioty wyborcze miały wystarczające fundusze na informowanie obywateli Unii o swoich przesłaniach i programach politycznych, na kampanię wyborczą w ogólnounijnym okręgu wyborczym należy przeznaczyć odpowiednie finansowanie.
- (15) W celu zachęcenia wyborców do udziału w wyborach do Parlamentu Europejskiego państwa członkowskie powinny przewidzieć głosowanie korespondencyjne i mogłyby również umożliwić głosowanie z wyprzedzeniem oraz głosowanie przez pełnomocnika. Uwzględniając zalecenia Rady w tym zakresie oraz aby w pełni wykorzystać możliwości oferowane przez rozwój technologiczny, państwa członkowskie mogłyby również zezwolić na głosowanie elektroniczne i głosowanie internetowe, zapewniając jednocześnie dostępność systemu elektronicznego i internetowego oraz – dzięki możliwości ponownego liczenia głosów – wiarygodność wyników, poufność głosowania, ochronę danych osobowych, zgodnie z obowiązującym prawem Unii, oraz

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152).

pełną przejrzystość projektowania i wdrażania systemów elektronicznych i internetowych, a także dostępność dla osób z niepełnosprawnościami i dla wszystkich obywateli.

- (16) Obywatele Unii mają prawo do udziału w jej życiu demokratycznym, w szczególności w drodze głosowania lub kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Należy również zapewnić wszystkim obywatelom na równi, w tym osobom z niepełnosprawnościami, prawo do głosowania i kandydowania w wyborach oraz równy dostęp do informacji i głosowania. Państwa członkowskie powinny przyjąć środki niezbędne do umożliwienia wszystkim obywatelom Unii korzystania z prawa do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, w tym obywatelom, którzy mieszkają lub pracują w państwach poza Unią, którzy nie mają stałego zamieszkania, doświadczają bezdomności, odbywają karę pozbawienia wolności w Unii, lub osobom mieszkającym w zamkniętych zakładach opieki, takich jak szpitale, zakłady psychiatryczne i inne placówki opieki zdrowotnej, domy spokojnej starości i domy opieki dla osób starszych lub domy przeznaczone dla osób z niepełnosprawnościami. W szczególności państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie środki, aby z prawa do głosowania korzystać mogły osoby mieszkające w zamkniętych zakładach opieki. Przy zapewnianiu dostępu do informacji, materiałów wyborczych i urzędzeń do głosowania należy wziąć pod uwagę szczególne potrzeby osób z niepełnosprawnościami.
- (17) Dolna granica wieku uprawniająca do korzystania z prawa do głosowania i kandydowania w wyborach różni się w 27 państwach członkowskich i wynosi od 16 do 18 lat. W całej Unii należy wprowadzić jednolity wiek korzystania z prawa do głosowania i kandydowania w wyborach, aby zapewnić równość i uniknąć dyskryminacji w dostępie do tych najbardziej podstawowych praw obywatelskich i politycznych. Bez uszczerbku dla obowiązujących porządków konstytucyjnych ustanawiających wiek 18 lub 17 lat jako minimalny wiek uprawniający do głosowania, minimalny wiek uprawniający do głosowania powinien wynosić 16 lat. Minimalny wiek uprawniający do kandydowania w wyborach powinien wynosić 18 lat. Wszystkie osoby z niepełnosprawnościami, niezależnie od ich zdolności do czynności prawnych, powinny korzystać z praw politycznych na takich samych zasadach jak pozostali obywatele.
- (18) Terminy zgłaszania list kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz sporządzania spisu wyborców przed wyborami do Parlamentu Europejskiego bardzo różnią się w zależności od państwa członkowskiego. Aby zapewnić, by kandydaci i wyborcy w całej Unii mieli tyle samo czasu na kampanię wyborczą lub refleksję przed wyborami, oraz aby ułatwić wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat wyborców, terminy przekazywania list kandydatów i ustanowienia spisu wyborców powinny być takie same w całej Unii.
- (19) Aby europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców i inne europejskie podmioty wyborcze były wystarczająco widoczne, potrzebne są jasne i przejrzyste zasady związane z prowadzeniem kampanii i z oficjalnymi materiałami wyborczymi. Takie zasady powinny umożliwiać europejskim partiom politycznym, europejskim stowarzyszeniom wyborców i innym europejskim podmiotom wyborczym korzystanie z wszelkich form komunikacji publicznej i materiałów kampanii

wyborczych. Dzięki takim zasadom europejskie partie polityczne, europejskie stowarzyszenia wyborców i inne europejskie podmioty wyborcze powinny móc wskazać swoje powiązania we wszelkich formach komunikacji publicznej, materiałach kampanii wyborczych i oficjalnych materiałach wyborczych, takich jak karty do głosowania. Państwa członkowskie powinny zapewnić europejskim partiom politycznym, europejskim stowarzyszeniom wyborców i europejskim podmiotom wyborczym takie samo traktowanie i takie same możliwości w ramach kampanii wyborczej związanej z ogólnounijnym okręgiem wyborczym.

- (20) Akt wyborczy z 1976 r. ustanowił wspólny okres wyborczy, dając państwom członkowskim prawo do ustalenia dokładnej daty i godziny wyborów w tym okresie. Prawdziwie ogólnoeuropejskie wybory wymagają wspólnego europejskiego dnia głosowania. Wybory do Parlamentu Europejskiego powinny się odbywać 9 maja, w Dniu Europy, upamiętniając rocznicę deklaracji Schumana z 9 maja 1950 r. Wyniki wyborów ogłaszać powinien Europejski Organ Wyborczy i powinny być one publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (21) W razie śmierci, zrzeczenia się lub utraty mandatu posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w jednym z krajowych okręgów wyborczych powstały wakat powinien zostać obsadzony zgodnie z ustawodawstwem krajowym. Wakat po posłach do Parlamentu Europejskiego wybranych w ogólnounijnym okręgu wyborczym obsadza kolejny kandydat z odpowiedniej listy. Należy również umożliwić tymczasowe zastępstwo w przypadku urlopu macierzyńskiego, ojcowskiego, rodzicielskiego i poważnej choroby posła do Parlamentu Europejskiego.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do wymogów technicznych, w tym formatu i danych, jakie mają zostać zapewnione, w celu utworzenia europejskiego spisu wyborców. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (23) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie przepisów niezbędnych do wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich zgodnie z jednolitą procedurą wyborczą, w odniesieniu do ogólnounijnego okręgu wyborczego i na zasadach wspólnych dla wszystkich państw członkowskich, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skalę i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy niezbędne do wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich zgodnie z jednolitą procedurą wyborczą w odniesieniu do ogólnounijnego okręgu wyborczego, o którym mowa w art. 15, i zgodnie z zasadami wspólnymi dla wszystkich państw członkowskich.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „partia polityczna” oznacza stowarzyszenie obywateli, które realizuje cele polityczne i które jest uznane w porządku prawnym co najmniej jednego państwa członkowskiego lub ustanowione zgodnie z tym porządkiem prawnym, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014¹, łącznie z tymi stowarzyszeniami, które zamierzają utworzyć europejską koalicję krajowych partii politycznych lub krajowych stowarzyszeń wyborców bądź przyłączyć się do takiej koalicji w celu zgłoszenia listy kandydatów i prowadzenia kampanii w ogólnounijnym okręgu wyborczym;
- (2) „stowarzyszenie wyborców” oznacza stowarzyszenie obywateli realizujące cele polityczne, które – nie będąc partią polityczną – jest zarejestrowane jako stowarzyszenie obywateli zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, łącznie z tymi stowarzyszeniami, które zamierzają utworzyć europejską koalicję krajowych partii politycznych lub krajowych stowarzyszeń wyborców bądź przyłączyć się do takiej koalicji w celu zgłoszenia listy kandydatów i prowadzenia kampanii w ogólnounijnym okręgu wyborczym;
- (3) „europejska koalicja krajowych partii politycznych lub stowarzyszeń wyborców” oznacza sojusz wyborczy krajowych partii politycznych lub krajowych stowarzyszeń wyborców zarejestrowanych w co najmniej jednej czwartej państw członkowskich, w razie potrzeby w zaokrągleniu w górę do najbliższej liczby całkowitej, który zgłasza listę kandydatów i prowadzi kampanię w ogólnounijnym okręgu wyborczym;
- (4) „europejska partia polityczna” oznacza sojusz polityczny krajowych partii politycznych, który realizuje cele polityczne i jest zarejestrowany w Urzędzie ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 1141/2014 w celu zgłaszania listy kandydatów i prowadzenia kampanii w ogólnounijnym okręgu wyborczym;
- (5) „europejskie stowarzyszenie wyborców” oznacza ponadnarodowe stowarzyszenie obywateli zarejestrowane w co najmniej jednej czwartej państw członkowskich i reprezentujące co najmniej 0,02 % ludności uprawnionej do głosowania w

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1).

odpowiednich państwach członkowskich, które realizuje cele polityczne, ale nie zostało ustanowione jako europejska partia polityczna, i jest uprawnione do zgłoszenia listy kandydatów i prowadzenia kampanii w ogólnounijnym okręgu wyborczym;

- (6) „europejska koalicja wyborcza” oznacza sojusz wyborczy dwóch lub większej liczby europejskich partii politycznych lub europejskich stowarzyszeń wyborców, który wystawia listę kandydatów i prowadzi kampanię w ogólnounijnym okręgu wyborczym; do koalicji tej mogą dołączyć krajowe partie polityczne lub krajowe stowarzyszenia wyborców, pod warunkiem że nie są powiązane z europejską partią polityczną;
- (7) „sojusz polityczny” oznacza ustrukturyzowaną współpracę partii politycznych lub obywateli zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 1141/2014;
- (8) „europejski podmiot wyborczy” oznacza europejską koalicję krajowych partii politycznych lub stowarzyszeń wyborców, europejską partię polityczną, europejskie stowarzyszenie wyborców, europejską koalicję wyborczą lub sojusz polityczny;
- (9) „lista ogólnounijna” oznacza listę kandydatów wystawioną w ogólnounijnym okręgu wyborczym przez europejski podmiot wyborczy.

Artykuł 3

Przepisy krajowe

Niniejsze rozporządzenie reguluje procedurę wyborczą dotyczącą wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego. Kwestie nieobjęte niniejszym rozporządzeniem podlegają przepisom krajowym w każdym państwie członkowskim.

Przepisy krajowe nie mogą naruszać proporcjonalnego charakteru systemu wyborczego.

W każdym przypadku zapewniają one poszanowanie standardów demokratycznych, zgodnie z którymi stosuje się demokratyczne i proporcjonalne wymogi dotyczące rejestracji partii politycznych lub stowarzyszeń wyborców oraz przedstawiania listy kandydatów w krajowych okręgach wyborczych i ogólnounijnym okręgu wyborczym.

Artykuł 4

Prawo do głosowania

1. Każdy obywatel Unii w wieku od 16 lat, w tym osoby z niepełnosprawnościami, niezależnie od ich zdolności do czynności prawnych, ma prawo do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, bez uszczerbku dla obowiązujących porządków konstytucyjnych ustanawiających minimalny wiek uprawniający do głosowania wynoszący 18 lub 17 lat.

2. Żaden obywatel Unii uprawniony do głosowania nie może głosować więcej niż raz w danych wyborach posłów do Parlamentu Europejskiego w krajowych okręgach wyborczych lub w ogólnounijnym okręgu wyborczym.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu dopilnowania, aby głosowanie dwa razy w wyborach do Parlamentu Europejskiego podlegało skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom.

Artykuł 5

Prawo do kandydowania w wyborach

1. Każdy obywatel Unii od ukończenia 18. roku życia ma prawo kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego w krajowym okręgu wyborczym lub ogólnounijnym okręgu wyborczym, lub w obydwu tych okręgach.
2. Żaden obywatel Unii uprawniony do kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego nie może kandydować w więcej niż jednym krajowym okręgu wyborczym ani nie może figurować na więcej niż jednej liście w krajowym okręgu wyborczym lub na więcej niż jednej liście ogólnounijnej w wyborach do Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 6

Wykonywanie prawa głosu

1. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim obywatelom Unii, w tym osobom mieszkającym lub pracującym w państwie trzecim, osobom bez stałego zamieszkania, osobom mieszkającym w zamkniętych zakładach opieki, osobom dotkniętym bezdomnością lub odbywającym karę pozbawienia wolności w Unii, możliwość korzystania z prawa do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego.
2. W odniesieniu do obywateli odbywających karę pozbawienia wolności w Unii ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa krajowego lub orzeczeń sądów wydanych zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 7

Dostępność

1. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim obywatelom, w tym osobom z niepełnosprawnościami, równy dostęp do odpowiednich materiałów, urządzeń do głosowania i lokali wyborczych.
2. W oparciu o krajowe systemy wyborcze państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie rozwiązania mające na celu ułatwienie osobom z niepełnosprawnościami korzystania z prawa do głosowania w sposób niezależny i tajny.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by osoby z niepełnosprawnościami, na ich wniosek, otrzymywały pomoc w głosowaniu zapewnianą przez wybraną przez nie osobę.

Artykuł 8

Głosowanie korespondencyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają głosowanie korespondencyjne w wyborach do Parlamentu Europejskiego, w tym również obywatelom mieszkającym w państwach trzecich, oraz przyjmują środki zapewniające dostępność głosowania korespondencyjnego, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić wiarygodność i poufność głosowania oraz ochronę danych osobowych zgodnie z obowiązującym prawem Unii.

2. Państwa członkowskie mogą zapewnić dodatkowe możliwości głosowania w formie głosowania fizycznego z wyprzedzeniem, głosowania przez pełnomocnika i głosowania za pośrednictwem systemów elektronicznych i internetowych.

W przypadku głosowania za pośrednictwem systemów elektronicznych lub internetowych oraz głosowania przez pełnomocnika państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić wiarygodność, uczciwość, poufność głosowania, przejrzystość w projektowaniu i wdrażaniu systemów elektronicznych i internetowych, możliwość ręcznego lub elektronicznego ponownego liczenia głosów bez szkody dla poufności głosowania i ochrony danych osobowych zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii.

Artykuł 9

Utworzenie krajowych spisów wyborców i europejskiego spisu wyborców

1. W celu wykrywania podwójnego głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego i zapobiegania mu termin sporządzenia spisu wyborców w każdym państwie członkowskim nie może być późniejszy niż czternaście tygodni przed dniem wyborów, o którym mowa w art. 19 ust. 1. Błędy w spisie wyborców mogą być korygowane do dnia wyborów.

2. Do celów utworzenia europejskiego spisu wyborców właściwe organy krajowe przekazują Europejskiemu Organowi Wyborczemu wszelkie niezbędne dane zgodnie z art. 18. Kryteria rejestracji w krajowym spisie wyborców są regulowane przepisami krajowymi.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wymogi techniczne, w tym format i dane, jakie mają zostać zapewnione w celu ustanowienia europejskiego spisu wyborców w ramach wykonania ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 29.

Artykuł 10

Zasady wyboru kandydatów

1. Wszystkie partie polityczne, stowarzyszenia wyborców, sojusze wyborcze i europejskie podmioty wyborcze uczestniczące w wyborach do Parlamentu Europejskiego przestrzegają procedur demokratycznych, przejrzystości i równości płci, podejmując środki mające zapewnić, by wszystkie kwalifikujące się osoby miały równe szanse zostania wybranymi, a przy wyborze swoich kandydatów do Parlamentu Europejskiego dbają o to, by skład

Parlamentu Europejskiego odzwierciedlał różnorodność Unii Europejskiej. Do osiągnięcia równości płci dąży się w zależności od systemów wyborczych państw członkowskich, a w każdym razie w ogólnounijnym okręgu wyborczym, poprzez stosowanie list w systemie suwakowym lub kwot wyborczych, bez naruszania praw osób niebinarnych.

2. Członek partii politycznej, stowarzyszenia wyborczego lub europejskiego podmiotu wyborczego może złożyć do właściwego organu krajowego lub Europejskiego Organu Wyborczego uzasadnioną skargę dotyczącą nieprzestrzegania określonych w niniejszym artykule procedur demokratycznych, a także wymogów dotyczących przejrzystości i równości płci.

Artykuł 11

Zgłaszanie list kandydatów

1. Termin zgłoszenia list kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego wynosi dwanaście tygodni przed dniem wyborów, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

2. Najpóźniej 12 tygodni przed dniem wyborów europejskie podmioty wyborcze przekazują Europejskiemu Organowi Wyborczemu dokument potwierdzający, że wszyscy kandydaci wyrażają zgodę na umieszczenie ich na liście ogólnounijnej. Dokument ten zawiera imiona i nazwiska kandydatów oraz ich numery dowodu tożsamości lub paszportu. Jest on opatrzony podpisem kandydatów i zawiera datę i miejsce podpisania.

Artykuł 12

Ordynacja wyborcza

1. Wybór dokonywany jest w powszechnych, równych, wolnych i tajnych wyborach bezpośrednich. Wyborcy mogą oddać dwa głosy, jeden w celu wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w krajowych okręgach wyborczych i jeden w celu wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w ogólnounijnym okręgu wyborczym.

2. Posłowie do Parlamentu Europejskiego są wybierani jako przedstawiciele obywateli Unii na podstawie reprezentacji proporcjonalnej w krajowych okręgach wyborczych oraz w ogólnounijnym okręgu wyborczym.

3. W krajowych okręgach wyborczych posłowie do Parlamentu Europejskiego są wybierani z zastosowaniem wszelkich krajowych systemów reprezentacji proporcjonalnej powszechnie stosowanych przez państwa członkowskie.

4. W ogólnounijnym okręgu wyborczym posłowie do Parlamentu Europejskiego wybierani są w systemie list zamkniętych.

Artykuł 13

Próg wyborczy

1. Państwa członkowskie mogą ustanowić próg minimalny w rozdziale mandatów. Na poziomie krajowym próg ten nie może przekroczyć 5 % oddanych ważnych głosów.
2. Dla krajowych okręgów wyborczych, które obejmują więcej niż 60 mandatów, ustala się próg, który nie może być niższy niż 3,5 % ważnych głosów oddanych w danym okręgu wyborczym.
3. Progi, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostają bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w prawie krajowym dla partii politycznych lub stowarzyszeń wyborców reprezentujących uznane mniejszości narodowe lub językowe.
4. Zwolnienie z krajowych progów określonych w ust. 2 przysługuje partiom politycznym lub stowarzyszeniom wyborców, które są zarejestrowane w jednej czwartej państw członkowskich i uzyskały co najmniej milion głosów w całej Unii oraz które umieściły na krajowej karcie do głosowania jedną nazwę i logo powiązanego z nimi europejskiego podmiotu wyborczego, w stosownych przypadkach z dostosowaniem do języków zainteresowanych państw członkowskich.
5. Nie określa się progu minimalnego w rozdziale mandatów w ogólnounijnym okręgu wyborczym, o którym mowa w art. 15.

Artykuł 14

Krajowe okręgi wyborcze

Zgodnie ze szczególnymi krajowymi uwarunkowaniami i z zastrzeżeniem art. 15 państwa członkowskie mogą ustanowić jeden okręg wyborczy na potrzeby wyborów do Parlamentu Europejskiego lub podzielić obszar wyborczy w inny sposób, w ujęciu ogólnym nie naruszając jednak proporcjonalnego charakteru systemu wyborczego.

Państwa członkowskie mogą tworzyć okręgi wyborcze jednomandatowe reprezentujące mniejszości językowe lub etniczne, obywateli zamorskich, regiony najbardziej oddalone lub terytoria zamorskie zgodnie z przepisami krajowymi, nie naruszając proporcjonalnego charakteru systemu wyborczego.

Artykuł 15

Ogólnounijny okręg wyborczy

1. Ustanawia się jeden okręg wyborczy obejmujący całe terytorium Unii Europejskiej, z którego podczas pierwszych wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego mających miejsce po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wybiera się 28 posłów do Parlamentu Europejskiego.

W kolejnych wyborach do Parlamentu Europejskiego wielkość ogólnounijnego okręgu wyborczego określona zostanie w drodze decyzji Rady Europejskiej ustanawiającej skład Parlamentu Europejskiego.

2. Wybory w ogólnounijnym okręgu wyborczym nie mają wpływu na wybór posłów do Parlamentu Europejskiego w poszczególnych państwach członkowskich.

3. Wszystkie europejskie podmioty wyborcze w rozumieniu art. 2 mogą przedkładać Europejskiemu Organowi Wyborczemu listy ogólnounijne.

4. Żaden Europejski podmiot wyborczy nie może przedstawić więcej niż jedną listę ogólnounijną. Partie krajowe i krajowe stowarzyszenia wyborców mogą popierać tylko jedną listę ogólnounijną.

5. Na kartach do głosowania zawierających listy ogólnounijne umieszcza się nazwę i logo odpowiedniego europejskiego podmiotu wyborczego.

6. W przypadku kandydatów mieszkających w państwie trzecim miejscem zamieszkania kandydata do celów sporządzenia listy ogólnounijnej jest ostatnie miejsce zamieszkania kandydata przed opuszczeniem Unii Europejskiej. W przypadku kandydatów urodzonych i zamieszkałych w państwie trzecim miejsce zamieszkania do celów sporządzenia listy ogólnounijnej odpowiada miejscu zamieszkania w państwie członkowskim, którego kandydat jest obywatelem.

7. Listy ogólnounijne liczą tylu kandydatów, ile mandatów, jak przewidziano w ust. 1.

8. Listy ogólnounijne są sporządzane przez europejskie podmioty wyborcze zgodnie z zasadami określonymi w art. 10 ust. 1.

9. Aby zapewnić równowagę geograficzną, listy ogólnounijne są podzielone na sekcje składające się z trzech przedziałów. Każdy z tych trzech przedziałów wypełnia jeden kandydat, przy czym kandydaci ci muszą pochodzić z każdej z trzech grup państw członkowskich określonych w załączniku I, zgodnie z przykładem przedstawionym w załączniku II.

10. Kolejność kandydatów będących rezydentami poszczególnych państw członkowskich w każdej z trzech grup państw członkowskich wymienionych w załączniku I różni się w każdej sekcji listy trzech przedziałów, aż do przedziału o numerze odpowiadającym liczbie wynikającej z podzielenia całkowitej liczby mandatów przez dwa, w razie potrzeby zaokrąglonej w górę do kolejnej liczby całkowitej.

11. Całkowitą liczbę mieszkańców państw członkowskich oblicza Komisja (Eurostat) na podstawie najnowszych danych dostarczonych przez państwa członkowskie, zgodnie z metodą ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1260/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady¹.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie statystyk europejskich w dziedzinie demografii (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 39).

12. Podziału mandatów w obrębie list ogólnounijnych na podstawie zagregowanych wyników w ogólnounijnym okręgu wyborczym dokonuje się zgodnie z systemem D'Hondta w następujący sposób:

- a) liczbę głosów uzyskanych przez kandydatów porządkuje się od najwyższej do najniższej w kolumnie;
- b) liczbę głosów uzyskanych przez poszczególnych kandydatów dzieli się przez 1, 2, 3 itd. do liczby równej liczbie mandatów odpowiadającej okręgowi wyborczemu, porządkując ilorazy w tabeli podobnej do tabeli przedstawionej w załączniku III; mandaty przydziela się kandydatom, którym zostaną przypisane w tabeli najwyższe ilorazy, w kolejności malejącej;
- c) jeżeli dwa miejsca w tabeli odpowiadające różnym kandydatom będą jednakowe, mandat zostaje przydzielony do listy o najwyższej łącznej liczbie uzyskanych głosów; jeżeli dwóch kandydatów ma taką samą liczbę głosów, o pierwszym przydziale mandatu decyduje się w drodze losowania, a o kolejnych – naprzemiennie.

13. Europejscy i krajowi nadawcy publiczni zapewniają czas nadawania odnoszący się do ogólnounijnego okręgu wyborczego proporcjonalnie do wyników poprzednich wyborów, zapewniając minimalny czas nadawania każdej liście ogólnounijnej.

Artykuł 16

Finansowanie kampanii wyborczych europejskich podmiotów wyborczych

Przepisy rozdziałów IV i V rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stosuje się odpowiednio do finansowania kampanii wyborczych europejskich podmiotów wyborczych.

Artykuł 17

Wspólne przepisy dotyczące kampanii wyborczych

- 1. Kampania wyborcza rozpoczyna się nie wcześniej niż na osiem tygodni przed dniem wyborów.
- 2. W kampanii wyborczej zachęca się wyborców do oddania głosu w wyborach do Parlamentu Europejskiego z wykorzystaniem materiałów drukowanych lub cyfrowych oraz innych form komunikacji publicznej, reklamy medialnej i wydarzeń publicznych. Materiały wykorzystywane w kampanii wyborczej zawierają logo i odniesienie do manifestu lub programu europejskiego podmiotu wyborczego, z którym powiązana jest partia krajowa.
- 3. Materiały wykorzystywane w kampanii wyborczej są dostępne dla osób z niepełnosprawnościami.
- 4. W krajowych okręgach wyborczych karty do głosowania wykorzystywane w wyborach do Parlamentu Europejskiego są jednolite, zapewniają jednakową widoczność – w stosownych

przypadkach – nazw, akronimów, symboli i logo krajowych partii politycznych lub krajowych stowarzyszeń wyborców oraz europejskich podmiotów wyborczych, w przypadku gdy istnieją z nimi powiązania, oraz zawierają listę nazwisk kandydatów oraz, w stosownych przypadkach, ich zastępców, w kolejności, w jakiej kandydaci ci figurują na odpowiednich listach wyborczych.

5. Zasady przysyłania wyborcom materiałów wyborczych w ramach wyborów do Parlamentu Europejskiego są identyczne z zasadami obowiązującymi w stosunku do wyborów krajowych, regionalnych i lokalnych w danym państwie członkowskim.

6. W odniesieniu do kampanii wyborczej związanej z ogólnounijnym okręgiem wyborczym państwa członkowskie zapewniają europejskim podmiotom wyborczym takie samo traktowanie i takie same szanse jak krajowym partiom politycznym i krajowym stowarzyszeniom wyborców.

7. Państwa członkowskie stosują europejski okres neutralności przedwyborczej rozpoczynający się 48 godzin przed dniem wyborów i w trakcie którego nie zezwala się na pytanie wyborców o ich intencje wyborcze.

Artykuł 18

Organy wyznaczone do kontaktów

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ kontaktowy, który jest odpowiedzialny za prowadzenie ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich oraz z Europejskim Organem Wyborczym ustanowionym zgodnie z art. 28 wymiany danych dotyczących wyborców, które są niezbędne do sporządzenia europejskiego spisu wyborców zgodnie z art. 9 ust. 2, oraz danych dotyczących kandydatów.

2. Zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii dotyczącym ochrony danych osobowych wyznaczony do kontaktów organ, o którym mowa w ust. 1, nie później niż sześć tygodni przed dniem wyborów rozpoczyna przekazywanie tym odpowiednikom i Europejskiemu Organowi Wyborczemu określonych w art. 9 i 10 dyrektywy Rady 93/109/WE¹ danych o obywatelach Unii, którzy zostali włączeni do krajowego spisu wyborców i europejskiego spisu wyborców lub którzy kandydują w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami.

Artykuł 19

Dzień wyborów

1. Wybory do Parlamentu Europejskiego odbywają się 9 maja ostatniego roku kadencji

¹ Dyrektywa Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiająca szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34).

parlamentarnej zgodnie z art. 20 („dzień wyborów”).

2. W godzinach otwarcia lokali wyborczych i na pół godziny przed otwarciem lokali wyborczych wszelka działalność polityczna w lokalach wyborczych lub w ich pobliżu jest zakazana, bez uszczerbku dla wszelkich działań organizowanych w celu obchodów Dnia Europy w państwach członkowskich.

3. We wszystkich państwach członkowskich wybory kończą się w dniu wyborów o godz. 21.00 czasu lokalnego. Aby uwzględnić różnicę czasową, w krajach i terytoriach zamorskich Unii wybory do Parlamentu Europejskiego mogą się odbyć w dniu 8 maja ostatniego roku kadencji parlamentarnej.

4. Do czasu zakończenia głosowania w państwie członkowskim, którego wyborcy głosują jako ostatni, zgodnie z ust. 3, państwa członkowskie nie podają do publicznej wiadomości ani oficjalnych, ani tymczasowych wyników głosowania.

5. Państwa członkowskie mogą ogłosić dzień wyborów świętem państwowym.

Artykuł 20

Ustalenie i publikacja wyników wyborów

1. Wyniki wyborów w ogólnounijnym okręgu wyborczym i w krajowych okręgach wyborczych ogłasza, w tej kolejności, Europejski Organ Wyborczy na podstawie informacji przekazanych przez organy wyznaczone do kontaktów.

2. Oficjalne wyniki głosowania publikowane są w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Kadencja i mandat parlamentarny

1. Pięcioletnią kadencję („kadencję parlamentarną”), na którą wybierani są posłowie do Parlamentu Europejskiego, rozpoczyna inauguracja pierwszej sesji następującej po każdych wyborach.

2. Mandat każdego posła do Parlamentu Europejskiego rozpoczyna się i kończy zgodnie z kadencją parlamentarną („mandat”).

Artykuł 22

Zwoływanie Parlamentu

W uzupełnieniu obowiązku określonego w art. 229 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Parlament Europejski zbiera się, bez konieczności zwoływania go, w pierwszy wtorek po upływie miesiąca od dnia wyborów.

Artykuł 23

Weryfikacja mandatów

Parlament Europejski weryfikuje mandaty posłów do Parlamentu Europejskiego.

W tym celu przyjmuje do wiadomości wyniki ogłoszone oficjalnie przez państwa członkowskie i proklamowane przez Europejski Organ Wyborczy.

Artykuł 24

Niepołączalność mandatu z innymi funkcjami

1. Mandatu członka Parlamentu Europejskiego nie można łączyć z funkcją:

- członka rządu państwa członkowskiego,
- posła do parlamentu narodowego lub regionalnego bądź członka zgromadzenia mającego uprawnienia ustawodawcze,
- członka Komisji Europejskiej,
- sędziego, rzecznika generalnego lub sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego,
- członka Trybunału Obrachunkowego,
- Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich,
- członka Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
- członka Komitetu Regionów,
- członka komitetów lub innych organów utworzonych na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej w celu zarządzania funduszami Unii lub wykonywania stałych bezpośrednich zadań administracyjnych,
- członka Rady Dyrektorów, Komitetu Zarządzającego lub pracownika Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- czynnego urzędnika lub pracownika instytucji Unii Europejskiej bądź ustanowionych przy nich wyspecjalizowanych organów lub Europejskiego Banku Centralnego.

2. Każde państwo członkowskie może przyjąć dodatkowe krajowe przepisy dotyczące niepołączalności z mandatem posła do Parlamentu Europejskiego.

3. Posłowie do Parlamentu Europejskiego, do których w trakcie kadencji parlamentarnej będą miały zastosowanie ust. 1 i 2, zostaną zastąpieni zgodnie z art. 27.

Artykuł 25

Zewnętrzne działania parlamentarne

Po wyborach posłowie do Parlamentu Europejskiego wskazują gminę i w stosownym przypadku region w państwie członkowskim zamieszkania, z których będą prowadzić zewnętrzną działalność parlamentarną.

Artykuł 26

Głosowanie osobiście i niezależnie

1. Posłowie do Parlamentu Europejskiego głosują indywidualnie i osobiście. Nie mogą być związani instrukcjami ani nie otrzymują mandatu wiążącego.

2. Posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają z przywilejów i immunitetów, które mają do nich zastosowanie na mocy Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, od chwili oficjalnego ogłoszenia ich wyboru na posłów do Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 27

Wakaty

1. Wakat powstaje, gdy mandat posła do Parlamentu Europejskiego wygasa w wyniku śmierci, zrzeczenia się lub utraty mandatu.

2. W razie śmierci, zrzeczenia się lub utraty mandatu posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w ogólnounijnym okręgu wyborczym przewodniczący Parlamentu Europejskiego niezwłocznie informuje o tym Europejski Organ Wyborczy.

Wakat obsadza kolejny kandydat z listy kandydatów, z której pierwotnie został wybrany poseł, który zmarł, zrzekł się mandatu lub go utracił.

3. Z zastrzeżeniem pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie ustanawia odpowiednie procedury obsadzania wakatu powstałego w trakcie kadencji parlamentarnej na pozostałą część tego okresu.

4. Gdy prawo państwa członkowskiego zawiera wyraźny przepis dotyczący utraty mandatu

posła do Parlamentu Europejskiego, mandat ten wygasa zgodnie z tym przepisem. Właściwe władze krajowe informują o tym Parlament Europejski.

5. W razie wakatu powstałego w wyniku zrzeczenia się mandatu lub śmierci przewodniczący Parlamentu Europejskiego niezwłocznie informuje o tym właściwe organy odnośnego państwa członkowskiego oraz Europejski Organ Wyborczy.

6. Jeżeli Parlament ogłosi wakat po pośle wybranym z ogólnounijnego okręgu wyborczego, przewodniczący informuje o tym Europejski Organ Wyborczy i zwraca się do niego o niezwłoczne obsadzenie mandatu na pozostałą część kadencji.

Wakat po posłach do Parlamentu Europejskiego wybranych z ogólnounijnego okręgu wyborczego obsadza kolejny kandydat z danej listy zgodnie z porządkiem pierwszeństwa.

7. Na wniosek danego posła i w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim lub Europejskim Organem Wyborczym Parlament może zaproponować tymczasowe zastępstwo danego posła w związku z urlopem macierzyńskim, ojcowskim lub rodzicielskim lub urlopem związanym z poważną chorobą.

W przypadku tymczasowego wakatu z przyczyn określonych w akapicie pierwszym dany poseł zostaje tymczasowo zastąpiony na okres szesnastu tygodni kolejnym kandydatem z odpowiedniej listy, do którego należy decyzja o obsadzeniu wakatu. Odmowa obsadzenia wakatu nie pociąga za sobą utraty miejsca na odpowiedniej liście w związku z przyszłymi wakatami. Okres szesnastu tygodni może zostać przedłużony.

Artykuł 28

Europejski Organ Wyborczy

1. Niniejszym ustanawia się Europejski Organ Wyborczy („Europejski Organ Wyborczy”), który ma za zadanie:

- a) zapewniać właściwe wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia, a także prowadzić i monitorować proces wyborczy w ogólnounijnym okręgu wyborczym;
- b) określać procedurę mającą zastosowanie do skarg na mocy art. 10 ust. 2 w odniesieniu do ogólnounijnego okręgu wyborczego;
- c) pełnić wszystkie funkcje związane z procesem wyborczym w ogólnounijnym okręgu wyborczym i współpracować z organami wyznaczonymi do kontaktów, o których mowa w art. 18;
- d) sprawdzać, czy europejskie podmioty wyborcze spełniają warunki przedkładania list ogólnounijnych zgodnie z art. 15;

e) zarządzać europejskim spisem wyborców ustanowionym na mocy art. 9;

f) ogłaszać wyniki wyborów zgodnie z art. 20;

g) orzekać w sprawie wszelkich sporów, które mogłyby wyniknąć z przepisów niniejszego rozporządzenia, innych niż te wynikające z przepisów krajowych, do których się odnosi niniejsze rozporządzenie.

Europejski Organ Wyborczy może również udzielać pomocy w przypadku trudności związanych z interpretacją list przedłożonych przez organy krajowe.

2. Europejski Organ Wyborczy jest niezależny i wykonuje swe zadania w pełnej zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

3. Europejski Organ Wyborczy podaje do wiadomości listy ogólnounijne jedenaście tygodni przed dniem wyborów.

Tworzy on rejestr różnych list ogólnounijnych przedłożonych przez europejskie podmioty wyborcze i zarządza tym rejestrem. Informacje zawarte w rejestrze podaje się do wiadomości publicznej.

Podejmując decyzje, Europejski Organ Wyborczy w pełni uwzględnia prawa podstawowe, jakimi są czynne i bierne prawo wyborcze.

4. Każde państwo członkowskie mianuje do Europejskiego Organu Wyborczego po jednym członku wybieranym spośród profesorów prawa lub nauk politycznych oraz spośród innych ekspertów w dziedzinie systemów wyborczych na podstawie kwalifikacji zawodowych i z poszanowaniem równowagi płci. Członkowie Europejskiego Organu Wyborczego wybierają swojego przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza zwykłą większością głosów w odrębnych głosowaniach. Europejski Organ Wyborczy stara się podejmować decyzje w drodze konsensusu. Jeżeli nie jest możliwe podjęcie decyzji w drodze konsensusu, Europejski Organ Wyborczy podejmuje decyzję zwykłą większością głosów.

Wszyscy członkowie Europejskiego Organu Wyborczego są niezależni w wykonywaniu swych obowiązków. Nie zwracają się o instrukcje do żadnej instytucji, żadnego rządu, organu, urzędu ani agencji ani takich instrukcji od nich nie przyjmują. Nie mogą być posłami ani byłymi posłami do Parlamentu Europejskiego, parlamentów narodowych ani rządów krajowych. Ponadto nie mogą sprawować żadnego mandatu wyborczego ani być urzędnikami lub innymi pracownikami instytucji Unii, europejskich partii politycznych, europejskich stowarzyszeń wyborców ani europejskich fundacji politycznych.

Członkowie Europejskiego Organu Wyborczego są mianowani na pięcioletnią kadencję, z możliwością jednokrotnego przedłużenia.

5. Europejski Organ Wyborczy jest reprezentowany przez swojego przewodniczącego, który zapewnia wdrożenie wszelkich decyzji Europejskiego Organu Wyborczego w jego imieniu.

Przewodniczący Europejskiego Organu Wyborczego powstrzymuje się od wszelkich zachowań niezgodnych z charakterem pełnionych przez siebie obowiązków.

Jeżeli członek Europejskiego Organu Wyborczego, w tym jego przewodniczący, przestanie spełniać warunki wymagane do wykonywania swoich obowiązków, może zostać odwołany w drodze głosowania, w którym za odwołaniem opowiedzą się co najmniej 3/5 członków Europejskiego Organu Wyborczego, na podstawie sprawozdania przedstawiającego uzasadnienie wniosku o odwołanie.

Pięcioletnia kadencja Europejskiego Organu Wyborczego rozpoczyna się po dwóch i pół roku od rozpoczęcia kadencji parlamentarnej. Pierwsza kadencja Europejskiego Organu Wyborczego rozpoczyna się jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Wakaty w Europejskim Organie Wyborczym spowodowane rezygnacją, przejściem na emeryturę, dymisją lub śmiercią obsadza się zgodnie z tą samą procedurą, która ma zastosowanie w przypadku pierwszego mianowania.

6. Europejski Organ Wyborczy ma osobowość prawną; zapewnia się mu pomieszczenia biurowe, pracowników, usługi i wsparcie administracyjne niezbędne do wykonywania jego funkcji.

7. W terminie dziewięciu miesięcy od wyborów europejskich Europejski Organ Wyborczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z organizacji wyborów europejskich oraz z wykonania niniejszego rozporządzenia i osiągnięcia jego celów.

8. Koszty związane z Europejskim Organem Wyborczym, w tym z wynagrodzeniem jego członków, są finansowane ze środków z budżetu ogólnego Unii.

Budżet musi być wystarczający do zapewnienia pełnej i niezależnej działalności Europejskiego Organu Wyborczego. Jego przewodniczący przedkłada Parlamentowi Europejskiemu projekt planu budżetowego Europejskiego Organu Wyborczego, który podaje się do wiadomości publicznej. Parlament Europejski deleguje zadania urzędnika zatwierdzającego dotyczące tych środków na przewodniczącego Europejskiego Organu Wyborczego.

Artykuł 29

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 30

Uchylenie

1. Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich oraz decyzja Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom ustanawiająca ten Akt tracą moc.

2. Odesłania do uchylonego Aktu odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Klauzula przeglądowa

Nie później niż rok po każdych wyborach europejskich Parlament Europejski, po konsultacji z Europejskim Organem Wyborczym, przedstawia sprawozdanie na temat ogólnego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po jego zatwierdzeniu przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Państwa członkowskie powiadamiają sekretarza generalnego Rady o zakończeniu swoich procedur krajowych.

ZAŁĄCZNIK I. TABELA – 27 PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE WEDŁUG KATEGORII LUDNOŚCI

Kategorie	Państwo członkowskie	Liczba ludności
Grupa A (37,9 mln – 83,1 mln)	Niemcy	83.166.711
	Francja	67.320.216
	Włochy	59.641.488
	Hiszpania	47.332.614
	Polska	37.958.138
Grupa B (6,9 mln – 19,3 mln)	Rumunia	19.328.838
	Niderlandy	17.407.585
	Belgia	11.522.440
	Grecja	10.718.565
	Czechy	10.693.939
	Szwecja	10.327.589
	Portugalia	10.295.909
	Węgry	9.769.526
	Austria	8.901.064
	Bulgaria	6.951.482
Grupa C (0,5 mln – 5,8 mln)	Dania	5.822.763
	Finlandia	5.525.292
	Słowacja	5.457.873
	Irlandia	4.964.440
	Chorwacja	4.058.165
	Litwa	2.794.090
	Słowenia	2.095.861
	Łotwa	1.907.675
	Estonia	1.328.976
	Cypr	888.005
	Luksemburg	626.108
	Malta	514.564

Źródło: <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tps00001/default/table?lang=en>

ZAŁĄCZNIK II

Praktyczny przykład listy ogólnounijnej z wykorzystaniem grupy trzech kategorii z 28 mandatami

A1, A2, A3, A4, A5, B1, B2, B3, B4, B5, B7, B8, B9, B10, C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12 są przykładami kandydatów z państw członkowskich w podziale na kategorie ludności

Przykład listy ogólnounijnej		
Sekcje	Numer przedziału	Kandydaci z
Sekcja 1	1	A1
	2	B7
	3	C7
Sekcja 2	4	B10
	5	C5
	6	A3
Sekcja 3	7	A2
	8	C3
	9	B7
Sekcja 4	10	B5
	11	C3
	12	A4
Sekcja 5	13	A5
	14	C12
	15	B9
Sekcja 6	16	A4
	17	A2
	18	B2
Sekcja 7	19	B3
	20	A1
	21	B8
Sekcja 8	22	C1
	23	C2
	24	B4
Sekcja 9	25	A5
	26	C8
	27	B1
Sekcja 10	28	B7

ZAŁĄCZNIK III

Praktyczny przykład – Metoda d'Hondta

Praktyczny przykład: 1 000 000 ważnych głosów oddanych w okręgu wyborczym, w którym wybiera się 5 posłów

A (350 000 głosów), B (300 000 głosów), C (150 000 głosów), D (100 000 głosów), E (70 000 głosów), F (30 000 głosów)

Podział	1	2	3	4	5	
A	350 000	175 000	116 666	87 500		70 000
B	300 000	150 000	100 000	75 000		60 000
C	150 000	75 000	50 000		37 500	30 000
D	100 000	50 000	33 333		25 000	20 000
E	70 000	35 000	23 333		17 500	14 000
F	30 000	15 000	10 000		7 500	6 000

W rezultacie A otrzymuje 2 miejsca, B otrzymuje 2 miejsca, a C otrzymuje 1 miejsce.